

СВѢТУЛКА

СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА

КНИЖКА ПЪРВА

СОФИЯ, 1925

ГОДИНА XX

При познайниците на Свѣтулка.

Редакцията на Свѣтулка натовари Дѣда Слънча, единствениятъ, който най-добре разбира езика на всички животни и птици, да се срѣщне съ тѣхъ и узнае мнението имъ за списанието.

Свѣтулка цѣли двадесетъ години пише и често поменава и тѣхъ. Сега, когато ще празнува, трѣбваше да се узнае пъкъ какво мислятъ тѣ за нея.

Дѣдо Слънчо успѣлъ да се срѣщне съ мнозина, разговорилъ се съ тѣхъ и записалъ всичко, каквото му казали.

А кой какво му казалъ — ще четемъ по-долу.

* * *

Научавамъ се, че сте отпечатали портрета ми въ календара на Свѣтулка за новата година. Ако е вѣрно това, азъ ви похвалявамъ. До сега сте се само подигравали съ мене. А сега щомъ сте тъй любезни, азъ ви благодаря.

Баба Магьосница.

Азъ много обичамъ вашата Свѣтулка.

Получавамъ я и редовно я четемъ съ малките зайчета. Въ нея често пишете за насъ... Ние четемъ и се смѣемъ, четемъ и се смѣемъ додето се просълзимъ...